

forbedring eller forværring af pågældendes invaliditet samt til andre omstændigheder, som passende findes at kunne tillægges vægt ved bedømmelsen af, om der foreligger en så betydelig nedsættelse af erhvervsevnen, at denne efter den samlede vurdering skønnes at ligge omkring $\frac{1}{3}$ eller derunder. Dog skal en betydelig nedsættelse af erhvervsevnen også kunne anses at foreligge, når invaliditeten medfører en nedsættelse af erhvervsindtægten til et beløb, der svarer til invalidepensionens størrelse. Er erhvervsevnen betydeligt nedsat, men foreligger der mulighed for at iværksætte behandlinger, optrænings- og uddannelsesforanstaltninger, hvorved erhvervsevnen må antages ikke blot forbigående at kunne forøges således, at den herefter ikke længere vil være betydeligt nedsat, kan invalidepension ikke tilkendes.

Stk. 3. Personer over 67 år og enlige kvinder i alderen 62-67 år, der ikke oppebærer invalidepension, er, for så vidt de opfylder betingelserne i § 1, berettiget til folkepension efter de nærmere regler i §§ 3-5.

Stk. 4. Når svigtende helbred eller andre ganske særlige omstændigheder taler derfor, kan kommunalbestyrelsen, i København et af kommunalbestyrelsen nedsat udvalg på mindst 5 medlemmer, såfremt mindst $\frac{2}{3}$ af kommunalbestyrelsen, henholdsvis udvalget, stemmer derfor, med samtykke af det i

stk. 5 nævnte udvalg — uanset bestemmelsen i stk. 3 — undtagelsesvis tillægge en person folkepension i henhold til § 3, stk. 1, allerede fra det fyldte 60. år, forudsat at pågældende i øvrigt opfylder betingelserne for at oppebære folkepension.

Stk. 5. Det udvalg, for hvilket spørgsmål om tilkendelse af folkepension i henhold til stk. 4 skal forelægges, består af direktøren for sygekassevæsenet som formand samt 2 af socialministeren udpegede medlemmer, af hvilke det ene skal være en af de til direktoratet for sygekassevæsenet knyttede lægekonsulenter, det andet skal repræsentere kommunerne. Udvalgets forretningsorden fastsættes af socialministeren, der kan bemyndige udvalget til at henvise de sager, i hvilke samtykke til at yde folkepension efter direktøren for sygekassevæsenets skøn bør meddeles, til direktørens afgørelse. Udvalgets afgørelse er endelig og kan ikke indankes for socialministeren.

Kap. II.

Invalidepensionens og folkepensionens størrelse.

§ 3. Invalidepension og folkepension udredes med følgende grundbeløb, jfr. dog §§ 5 og 37:

	I København, Frederiksberg og Gentofte kommuner	I købstæder, Marstal samt i flækker og bymæssige bebyggelser på landet med over 1500 indbyggere	I det øvrige land
Til ægtepar, når begge opfylder betingelserne for at opnå pension	Arlig kr. 5 064	Arlig kr. 4 800	Arlig kr. 4 404
Til enlige personer samt ægtepar, når kun den ene af ægtefællerne opfylder betingelserne	3 360	3 228	2 952

Stk. 2.1) Folkepensionens mindstebeløb udbetales til personer, der er fyldt 67 år, uden hensyn til modtagerens økonomiske forhold. Beløbet udgør for ægtepar, når begge opfylder betingelserne for at opnå folkepension, 9 pct. af den gennemsnitlige bruttoindkomst for forsørgere, således som den senest er beregnet af det statistiske departement. Til enlige samt ægtepar, når kun den ene af ægtefællerne opfylder betingelserne, udgør mindstebeløbet $\frac{2}{3}$ af beløbet for ægtepar.

2) Mindstebeløbet udgør for hele landet i tiden indtil 31. marts 1960 et beløb svarende til et årligt pensionsbeløb af 1 140 kr. for ægtepar, når begge opfylder betingelserne for at opnå folkepension, og 756 kr. for enlige personer samt ægtepar, når kun den ene af ægtefællerne opfylder betingelserne. De anførte beløb beregnes efter reglen i § 37, stk. 4.

Stk. 3. Undtaget fra bestemmelsen i stk. 2 er personer, der oppebærer pension fra staten, folkeskolen, folkekirken, en kommune,